# RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)
12. marts 1992 *

I sag T-84/91,

**Mireille Meskens,** tjenestemand ved Europa-Parlamentet, med bopæl i Bruxelles, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

sagsøger,

mod

**Europa-Parlamentet** ved juridisk konsulent Jorge Campinos og kontorchef Manfred Peter, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne D. Barrington og H. Kirschner,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

# Kendelse

1 Ved dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 5. februar 1992 har Union Syndicale-Bruxelles, Bruxelles, ved advokat Gérard Collin, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener, anmodet om at indtræde som intervenient i sag T-84/91 til støtte for sagsøgerens påstande.

2 Begæringen om intervention er indgivet i overensstemmelse med artikel 115 i Rettens procesreglement og i henhold til artikel 37, stk. 2, i Domstolens statut (EØF), som i medfør af statuttens artikel 46, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

3 I sin begæring om intervention har fagforeningen Union Syndicale henvist til, at dens medlemmer, som er tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, har givet den en generel bemyndigelse til, under anvendelse af alle lovlige midler, at forsvare deres faglige interesser i såvel økonomisk som ikke-økonomisk henseende i det omfang, disse interesser er fælles. Den finder, at de anbringender, som sagsøgeren har fremført til støtte for sine påstande, rejser en række principielle spørgsmål vedrørende tilrettelæggelsen af tjenesten ved EF-institutionerne, da sagsøgeren ønsker fastslået, at en institution har tilsidesat sine forpligtelser ved ikke af egen drift i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 176 at have truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelsen af en dom.

4 Begæringen om intervention er blevet forkyndt for parterne i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1, i Rettens procesreglement.

5 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 18. februar 1992 har sagsøgeren erklæret ikke at have nogen indvendinger mod begæringen om intervention.

6 I sine bemærkninger indleveret den 27. februar 1992 har sagsøgte, Europa-Parlamentet, erklæret at have visse forbehold over for interventionen. Parlamentet anfører nærmere herom, at det principielt ikke vil modsætte sig en sådan intervention, men at intervenienten ikke i den foreliggende sag har godtgjort at have nogen berettiget interesse i sagen. Parlamentet finder nemlig ikke, at sagen rejser principielle spørgsmål vedrørende tilrettelæggelsen af EF-institutionernes tjeneste. Efter Parlamentets opfattelse drejer sagen sig reelt ikke om opfyldelsen af en dom, men er et forsøg fra sagsøgerens side på at opnå tilladelse til at deltage i udvælgelsesprøve B/164, dvs. at sagen har det samme formål, som sagsøgeren tilstræbte med den første sag, hun anlagde (sag T-56/89), og hvori Retten ikke tog hendes enslydende påstand til følge i den dom, den afsagde.

7 I henhold til artikel 116, stk. 1, tredje afsnit, i Rettens procesreglement har formanden for Femte Afdeling henvist begæringen om intervention til afdelingen.

8 Ifølge artikel 37, stk. 2, i Domstolens statut tilkommer der enhver person, som godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Retten indbragt retstvist, ret til at indtræde i sagen.

9 I den forbindelse bemærkes, at fagforeninger har en vid adgang til at indtræde i tjenestemandssager, når afgørelsen af tvisten kan berøre en kollektiv interesse (jf. herom f.eks. Domstolens dom af 18.3.1975, sag 72/74, Union Syndicale mod Rådet, Sml. s. 401, se s. 410; Domstolens kendelse af 8.12.1983, sag 3/83, Abrias m.fl. mod Kommissionen, af 21.3.1986, sag 233/87, Bonino mod Kommissionen, af 10.2.1988, sag 194/87, Union Syndicale mod Revisionsretten, og af 13.12.1988, sag 148/88, Albani m.fl. mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, samt Rettens kendelser af 8.12.1989, sag T-48/89, Beltrante m.fl. mod Rådet, af 13.2.1990, sag T-121/89, N. M. S. mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, og af 25.2.1992, sag T-42/90, Bertelli mod Kommissionen, Sml. II, s. 181).

10 Den foreliggende sag drejer sig om, hvorvidt Europa-Parlamentet i forhold til sagsøgeren har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Rettens dom af 8. november 1990 i sag T-56/89, Bataille m.fl. mod Parlamentet (Sml. II, s. 597), hvorved Retten annullerede et afslag fra ansættelsesmyndigheden på at give sagsøgeren og flere andre ansøgere adgang til at deltage i en udvælgelsesprøve. Spørgsmålet i den foreliggende tvist er derimod ikke, som det hævdes af sagsøgte, blevet afgjort ved Rettens nævnte dom.

11 Ganske vist nedlagde sagsøgerne i sag T-56/89 flere påstande, som havde følgende ordlyd:

»— Sagen admitteres, og der gives sagsøgerne medhold.

— Følgelig annulleres Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse om, at sagsøgerne ikke gives adgang til at deltage i den interne udvælgelsesprøve B/164; i tilslutning hertil annulleres generalsekretærens afvisning af sagsøgernes klager.«

12 Efter Rettens opfattelse var der imidlertid en så nær sammenhæng mellem, på den ene side, sagsøgernes påstand om at få adgang til udvælgelsesprøven og deres påstand om annullation af afslagene på deres klager — begge påstande blev nedlagt i forbindelse med hovedpåstanden om annullation af afslaget på deres ansøgninger — og på den anden side hovedpåstanden om annullation, at påstandene måtte antages at falde sammen, hvorfor de førstnævnte påstande ikke havde noget selvstændigt indhold i forhold til den sidstnævnte påstand. Sagsøgernes påstand om at få adgang til at deltage i udvælgelsesprøve B/164 udtrykte nemlig blot deres opfattelse af, hvilke følger de mente, at den af dem krævede annullation af afslaget på deres ansøgninger burde have. Af denne grund var det ufornødent, at Retten tog stilling til denne påstand.

13 Det tilføjes, at en sådan påstand, såfremt den var blevet antaget at have et selvstændigt indhold i forhold til annullationspåstanden, under alle omstændigheder måtte have været afvist fra realitetsbehandling. EF's retsinstanser kan nemlig ikke give en EF-institution noget pålæg uden at gribe ind i administrationens beføjelser.

Den omstændighed, at Retten ikke udtrykkeligt afviste at realitetspåkende den del af påstandene, som vedrørte sagsøgernes deltagelse i udvælgelsesprøven, indebærer således ingenlunde, at Retten har udtalt sig om omfanget af den forpligtelse, som påhviler Parlamentet i medfør af traktatens artikel 176.

14 Det må herefter fastslås, at det mellem parterne omtvistede spørgsmål har almen interesse. Spørgsmålet om, hvilke forpligtelser der påhviler en EF-institution, efter at der er truffet en retsafgørelse om annullation af et afslag på at give nogle af dens ansatte adgang til en udvælgelsesprøve, må nemlig antages at henhøre under de kollektive interesser, som den part, der anmoder om intervention, er forpligtet til at varetage i henhold til sine vedtægter. Af disse grunde må begæringen om intervention fra Union Syndicale tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)

**1) Der gives Union Syndicale-Bruxelles adgang til at indtræde i sag T-84/91 til støtte for sagsøgerens påstande.**

**2) Der fastsættes en frist for intervenienten til at indgive sine skriftlige bemærkninger med angivelse af de anbringender, denne fremfører til støtte for sine påstande.**

**3) Justitssekretæren tilsender intervenienten en kopi af alle sagens akter.**

**4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg, den 12. marts 1992.

H. Jung
Justitssekretær

K. Lenaerts
Afdelingsformand